

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐)

ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ (๕) และมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕๓ ข้อ ๕๔ และข้อ ๕๕ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕๓ เงื่อนไขในระหว่างพักการลงโทษ กำหนดดังต่อไปนี้

(๑) ห้ามกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างตามที่กำหนดในข้อ ๕๔

(๒) ให้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างตามที่กำหนดในข้อ ๕๕ หรือ

(๓) ห้ามกระทำการและให้กระทำการตาม (๑) และ (๒)

ข้อ ๕๔ เงื่อนไขที่เป็นข้อห้ามกระทำการมีดังต่อไปนี้

(๑) ห้ามเข้าไปในเขตท้องที่ สถานที่ หรือตามเวลา ที่อธิบดีกรมราชทัณฑ์กำหนด

(๒) ห้ามคบหาสมาคมกับบุคคลที่อาจนำไปสู่การกระทำผิดอีก

(๓) ห้ามเกี่ยวข้องกับสารระเหย วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตหรือประสาท หรือยาเสพติดให้โทษ

ทุกประเภท รวมทั้งอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ทุกชนิด

(๔) ห้ามประพาดคนในทางเสื่อมเสีย เช่น เสพสุราหรือเล่นการพนันที่อาจนำไปสู่การกระทำผิดกฎหมายอีก

ข้อ ๕๕ เงื่อนไขให้กระทำการมีดังต่อไปนี้

(๑) ให้ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติเดือนละหนึ่งครั้งจนกว่าจะครบกำหนดโทษหรือตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกรมคุมประพฤติกำหนด

(๒) ให้พักอาศัยอยู่กับผู้อุปการะตามสถานที่ที่แจ้งไว้ หากจะย้ายที่อยู่หรือเปลี่ยนผู้อุปการะต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานคุมประพฤติก่อน เว้นแต่มีเหตุจำเป็น ให้แจ้งพนักงานคุมประพฤติทราบภายในกำหนดระยะเวลาการรายงานตัวครั้งต่อไป

(๓) ให้ปฏิบัติตามคำแนะนำและคำตักเตือนของพนักงานคุมประพฤติและเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อการแก้ไขฟื้นฟู ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกรมคุมประพฤติกำหนด

(๔) ให้ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับ หากฝ่าฝืนและถูกลงโทษโดยเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับ นั้น ไม่ว่าจะโทษสถานใด ผู้นั้นหรือผู้อุปการะต้องแจ้งให้พนักงานคุมประพฤติทราบทุกครั้ง

(๕) ให้ประกอบอาชีพที่สุจริต หากเปลี่ยนสถานที่ทำงานหรือย้ายงานใหม่ ต้องแจ้งพนักงานคุมประพฤติทราบทุกครั้ง เว้นแต่มีเหตุจำเป็น ให้แจ้งพนักงานคุมประพฤติทราบภายในกำหนดระยะเวลาการรายงานตัวครั้งต่อไป”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕๓ และข้อ ๕๔ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕๓ เมื่อได้มีการอนุมัติการพักการลงโทษแล้ว ให้ผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้อำนวยการทัณฑสถานออกหนังสือสำคัญให้แก่ผู้ได้รับการพักการลงโทษรับไปเป็นคู่มือ และให้มีหนังสือแจ้งต่อพนักงานคุมประพฤติในท้องที่ที่ผู้ได้รับการพักการลงโทษเข้าไปพักอาศัยทราบ โดยผู้ได้รับการพักการลงโทษต้องไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติในท้องที่ที่เข้าไปพักอาศัยภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับการปล่อยตัว

เมื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้อำนวยการทัณฑสถานมีหนังสือแจ้งต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจในท้องที่ที่ผู้ได้รับการพักการลงโทษเข้าไปพักอาศัยทราบภายในเวลาอันสมควร

ถ้าผู้ได้รับการพักการลงโทษได้ย้ายที่อยู่หรือเข้าไปทำงานในท้องที่ที่อยู่นอกท้องที่ที่พนักงานคุมประพฤติท้องที่นั้นรับผิดชอบ ให้พนักงานคุมประพฤติท้องที่นั้นมีหนังสือแจ้งต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจในท้องที่ที่ผู้ได้รับการพักการลงโทษเข้าไปพักอาศัยหรือเข้าไปทำงานทราบภายในเวลาอันสมควร

ข้อ ๕๘ หนังสือสำคัญที่ออกตามข้อ ๕๗ ต้องระบุเงื่อนไขเพื่อคุมความประพฤติที่กำหนดไว้ด้วย

ผู้ได้รับการพักการลงโทษจะต้องแสดงหนังสือสำคัญนี้ต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือเจ้าพนักงานเรือนจำ เมื่อมีการเรียกให้แสดง หากหนังสือสำคัญนั้นสูญหาย ให้รีบแจ้งต่อพนักงานคุมประพฤติและขอรับฉบับแทน

ถ้าไม่แสดงหนังสือสำคัญตามวรรคสอง พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจะจับผู้นั้นส่งเรือนจำก็ได้”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

ชาญชัย ลิขิตจิตตะ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากกรมคุมประพฤติได้รับโอนภารกิจ การคุมประพฤติผู้ได้รับการพักการลงโทษและการลดวันต้องโทษจำคุกที่ได้รับการปล่อยตัวจากกรมราชทัณฑ์ แต่เงื่อนไขการคุมความประพฤติยังไม่ได้รับการแก้ไขให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงานของพนักงานคุมประพฤติ เพื่อให้เงื่อนไขการคุมความประพฤติมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับการแก้ไขฟื้นฟูตามสภาพปัญหาและ ความต้องการของผู้ที่ได้รับการปล่อยตัวพักการลงโทษ ประกอบกับการที่บุคคลดังกล่าวจะต้องไปรายงานตัว กับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจด้วย ทำให้มีขั้นตอนมากเกินไปและเป็นการเพิ่มภาระแก่บุคคล ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้